

२०७३ माघ ८ शनिबार २१-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन  
 “मीठे बच्चे—ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा कसरी बन्छन्? दुवै एक अर्काको नाभिबाट कहिले  
 निस्कन्छन्? यो रहस्य सिद्ध गरेर बुझाऊ!”

- प्रश्नः—** कुनचाहिँ गुप्त कुरा महीन बुद्धिवाला बच्चाले मात्र बुझन सकछ ?
- उत्तरः—** हामी सबैको बडी माँ यी ब्रह्मा हुन्, जसका हामी मुख वंशावली हौं। यो धेरै गुप्त कुरा हो। ब्रह्माकी छोरी हुन् सरस्वती। उनी सबैभन्दा होसियार छिन्, विद्याकी देवी। बाबाले ज्ञानको कलश माताहरूमाथि राख्नु भएको छ। माताको लोरी प्रसिद्ध छ। उनीहरूले सबैलाई सम्झाउन्— विश्वमा शान्ति कसरी हुन सकछ ?
- गीतः—** भोलेनाथ से निराला.....

ओम् शान्ति। बिग्रिएकोलाई बनाउने भनेर अवश्य भगवान्‌लाई नै भनिन्छ नकि शंकरलाई। भोलानाथ पनि शिवलाई नै भनिन्छ, शंकरलाई भनिदैन। खिवैया पनि शिवलाई नै भनिन्छ, नत शंकरलाई, नत विष्णुलाई भनिन्छ। खिवैया अथवा गड फादर बोल्दा बुद्धि निराकार तिर जान्छ। त्रिमूर्तिको चित्र त प्रसिद्ध छ। सरकारको जुन कोट अफ आर्म छ, त्यो जनावरको बनाएका छन्। त्यसमा लेखिएको छ— सत्यमेव जयते। अब जनावरबाट त कुनै अर्थ निस्किदैन। सरकारको कोट अफ आर्मको मोहर हुन्छ। जति पनि ठूला-ठूला राजधानी छन्, सबैको कोट अफ आर्म छन्। यहाँ त्रिमूर्ति प्रसिद्ध छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर— त्यसमा शिवको चित्र गुम गरिदिएका छन् किनकि उहाँको बारेमा ज्ञान नै छैन। गड फादर भन्नाले बुद्धि निराकार तिर जान्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई गड फादर भनिदैन। गड फादर हुनुहुन्छ आत्माहरूको। उहाँ सर्वोच्च हुनुहुन्छ। देखाउँछन् पनि— सबैभन्दा उँच भगवान्। यस्तो होइन सर्वोच्च ब्रह्मा, विष्णु वा शंकरलाई भनिन्छ। होइन, सर्वोच्च एक भगवान् हुनुहुन्छ। यो सबैले जान्दछन्। सिक्खहरूले पनि उहाँको महिमा गाउँछन्। गुरु नानकलाई पनि यो ज्ञान थियो— मनुष्यलाई देवता बनाउनेवाला परमपिता परमात्मा सिवाय अरू कोही हुन सक्दैन। सत्ययुगमा त अवश्य देवता रहन्छन्। तर देवताहरूलाई रच्ने परमपिता नै हुनुहुन्छ। उहाँले देवताहरूलाई कसरी रच्नुहुन्छ, यो जान्दैनन्। महिमा गाउँछन्— गन्दा कपडा धुनुभयो...। जो मनुष्य विकारी थिए, उनीहरूलाई देवता बनाउनुभयो। तर कहिले बनाउनुभयो? यो लेखिएको छैन। तिमीलाई थाहा छ— वास्तवमा यस समय परमात्माले मनुष्यलाई देवता बनाइरहनु भएको छ। अवश्य दुर्गतिबाट सद्गति गरेको हुनुपर्छ, ब्रह्माचारीलाई श्रेष्ठाचारी बनाएको हुनुपर्छ! तिमीले सम्झाउन सक्छौ— यहाँ नै श्रेष्ठाचारी देवता थिए। गुरु नानक जब आए, त्यतिबेला ब्रह्माचारी दुनियाँ थियो नि, त्यसैले गायन गर्थे। लक्ष्मी-नारायण आदिको चित्र त रहन्छन् नि, जोसँग नै यिनको प्रतिस्पर्धा हुन्छ। गुरु गोविन्द सिंहको जन्म बडो धुमधामसँग मनाउँछन्। सिक्ख धर्मका रचयिता हुन्। स्वयं भन्छन्— भगवान् निराकार, निरहंकारी हुनुहुन्छ। आएर मनुष्यलाई पतितबाट पावन देवता बनाउनुहुन्छ। श्रीकृष्णले मनुष्यलाई देवता बनाउन सक्दैनन्। गीतामा पनि छ— म तिमीलाई सहज राजयोग सिकाएर श्रेष्ठाचारी महाराजा-महारानी बनाउँछु। पतित-पावन गड फादरलाई नै भनिन्छ। उहाँ अवश्य आउनुहुन्छ ब्रह्माचारी दुनियाँमा। उहाँलाई भन्छन् आएर पावन बनाउनुहोस्। श्रेष्ठाचारी बनाउनेवाला त एकै निराकार बाबा सर्वोच्च भगवान् हुनुहुन्छ। फेरि हुन् ब्रह्मा, विष्णु, शंकर। यो भयो रचना परमपिता परमात्माको, जसको चित्र त छैन। अहिले बाबा

२०७३ माघ ८ शनिवार २१-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सम्झाउनुहुन्छ— विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्किए, फेरि ब्रह्माको नाभिबाट विष्णु कसरी निस्कन्छन्? किनकि ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा बन्छन्। ब्रह्माद्वारा स्थापना। फेरि उनै ब्रह्मा-सरस्वती अर्को जन्ममा विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण बनेर पालना गर्छन्। त्यसैले ब्रह्मा-सरस्वती सो लक्ष्मी-नारायण हुन्। ब्रह्माले भन्छन्— हामी नै विष्णुको दुई रूप लक्ष्मी-नारायण बन्छौं। लक्ष्मी-नारायणले भन्छन्— हामी नै ब्रह्मा-सरस्वती। त्यसैले एक अर्काको नाभिबाट निस्किए नि। हामी नै देवता फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौं। यी धेरै बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। बाबाले सम्झाउनुभयो— जुन ब्रह्माको तनमा मैले प्रवेश गरेको छु, उनको पूरा ८४ जन्म भएको छ। बाँकी कुनै रथ आदिको कुरा होइन। ती सबै झुटा हुन्। यस संगमको समयको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। मनुष्यलाई घोर अन्धकारमा पुन्याइ दिएका छन्। कलियुगको आयु यति लाख वर्षको छ। सत्ययुगको आयु यति छ। यस्ता यस्ता कुरा सुनाएर घोर अन्धकारमा पुन्याइ दिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म उनै बच्चाहरूको सम्मुख हुन्छु, जसले मलाई चिन्दछन्। बाँकीले त मलाई चिन्दैनन्। उनीहरूले बुझ्दैनन्— उहाँ को हुनुहुन्छ? कुनै ठूलो सभामा गयौ भने उनीहरूले कहाँ चिन्छन् र! तिमीहरूमा पनि मुश्किलले बुझ्दछन्। घरी-घरी भुल्छन्। उहाँ त सबैभन्दा ठूलो उच्च अथोरिटी हुनुहुन्छ। पोपको हेर कति सम्मान गर्छन्। पोप को हुन्? उनी हुन् क्रिश्चियन घरानाका। यो हो अन्तिम जन्म। क्राइस्टको समय देखि पुनर्जन्म लिदै अहिले तमोप्रधान अवस्थामा छन्। सबै पतित छन्। एक अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि बनिबनाउ खेल हो। त्यसैले सर्वोच्च हुनुहुन्छ निराकार भगवान् फेरि ब्रह्मा, विष्णु, शंकर। ब्रह्माद्वारा स्थापना। जसबाट स्थापना हुन्छ, उसबाट नै पालना हुन्छ। त्यसैले यी ब्रह्मा-सरस्वती फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। लक्ष्मी-नारायण नै अहिले आएर ब्रह्मा-सरस्वती बनेका छन्। प्रजापिताको यो हो मुख वंशावली। कृष्णलाई प्रजापिता भनिंदैन। यिनको नाम नै प्रजापिता ब्रह्मा हो। ब्रह्माद्वारा अवश्य ब्राह्मण चाहिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— ब्रह्मालाई एडाप्ट गर्छु। मैले यिनलाई नै ब्रह्मा बनाउनु छ, जो पूरा ८४ जन्म भोगेर अहिले अन्तिम जन्ममा छन्। ब्रह्मा त एकै हुन्छन् नि। यिनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, त्यसैले जब ब्रह्मालाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ, अवश्य ब्राह्मण पनि हुन्छन्। ब्राह्मण हुन् ब्रह्माका मुख वंशावली। यी सबै एडाप्ट गरिएका बच्चा कुमार-कुमारीहरू हुन्। प्रजापिताका अवश्य मुख वंशावली हुन्छन्। यी धेरै बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। स्वयं सम्झाउनुहुन्छ— म धेरै जन्मको अन्त्यमा आउनुपर्छ। सत्ययुगमा पहिले-पहिले यी लक्ष्मी-नारायण थिए। अवश्य यिनले नै ८४ जन्म लिएको हुनुपर्छ। अरूले अवश्य कम लिएका होलान्। यी ब्रह्मा नै फेरि विष्णु युगल बन्छन्। कति बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। पहिले पहिले त यो निश्चय हुनुपर्छ— यो ज्ञान कृष्णले दिन सक्दैनन्। ठीक छ गाउँछन्— आफै पूज्य, आफै पुजारी। भक्तिमार्गमा पुजारी छन्, ज्ञानमार्गमा पूज्य छन्। विष्णुका दुई रूप वास्तवमा पूज्य थिए। फेरि यी ब्रह्मा नै पुजारी बनेर विष्णुको पूजा गर्थे। भन्छन्— म नै विष्णुको पुजारी थिएँ। अहिले म नै विष्णु पूज्य बनिरहेको छु, तत्त्वम्। यसलाई गहन भन्दा गहन कुरा भनिन्छ। ब्रह्मा कहाँबाट आए! विष्णु कहाँ गए! यो तिमीले नै जान्दछौ। विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायणले ८४ जन्म पूरा गरी अन्त्यमा पतित बन्छन्। वंशावली नै पतित हुन्छ, त्यसैले म आएर स्थापना गर्ँ र सबै धर्मलाई समाप्त गरिदिँँ। फेरि सहज राजयोग सिकाएर श्रेष्ठाचारी देवी-देवता धर्मको स्थापना गरेर, बाँकी जति श्रेष्ठाचारी धर्म छन् ती सबैको विनाश गराउँछु। रामराज्यमा अरू कुनै धर्म हुँदैन। अहिले सबै धर्म छन्। यहाँको असली धर्म छैन, त्यो

२०७३ माघ ८ शनिवार २१-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन फेरि स्थापना भइरहेको छ। चित्र पनि छन्। त्रिमूर्तिको माथि शिव पनि हुनुहुन्छ। ब्रह्मा-सरस्वती सो लक्ष्मी-नारायण, उनीहरू नै राधा-कृष्ण थिए। राधाको आफ्नो राजधानी थियो। कृष्ण आफ्नो राजधानीका थिए। ज्ञानको सितार राधाको पासमा छैन। सरस्वती ज्ञानबाट भविष्यमा राधा बन्छन्। सरस्वतीलाई विद्याकी देवी भनिन्छ। उनलाई अवश्य बाबाद्वारा ज्ञान मिलेको हुनुपर्छ। सरस्वती हुन् ब्रह्माकी छोरी। प्रजापिता ब्रह्मा भएकाले जगत् अम्बा पनि चाहिन्छ। वास्तवमा यो हो गुप्त कुरा। बडी माँ त यी ब्रह्मा हुन्। यिनीद्वारा ज्ञान दिनुहुन्छ। सरस्वतीलाई जगत् अम्बालाई भनिन्छ। सबैभन्दा होसियार ब्रह्माकी छोरी सरस्वती हुन्। उनी कहाँबाट आइन्? ब्रह्माकी स्त्री त छैनन्। उनी हुन् नै प्रजापिता। त्यसैले उनी भइन् मुख वंशावली। यो ड्रामा पनि अनादि बनिबनाउ छ। विद्याकी देवी सरस्वती हुन्। अब धार्मिक सम्मेलन हुँदैछ, त्यसमा निराकार शिवबाबा त जान सक्नुहुन्न। ब्रह्मालाई पनि बसाउन सकिन्न। माताको महिमा छ। सबै धर्मवालाको हेड माता हुनुपर्छ। सबैकी माता जगत् अम्बा बसेर लोरी दिन्छन्। बच्चाहरू माताद्वारा पैदा हुन्छन्। जगत् अम्बा सबैकी माता हुन्, त्यसैले सबैले उनको अगाडि शिर झुकाउनुपर्छ। माताले सम्झाउन सक्छन्—यो भ्रष्टाचारी दुनियाँ श्रेष्ठाचारी कसरी बन्छ वा यस दुनियाँमा शान्ति कसरी स्थापना हुन सक्छ? रावण राज्यमा शान्ति हुन सक्दैन। शान्ति कहाँबाट मिल्छ—यो माताले नै सम्झाउन सक्छन्। शान्तिधाम हो निर्वाणधाम। यो हो दुःखधाम। सत्ययुग हो सुखधाम। वास्तवमा सत्ययुगमा एक राज्य थियो। सुख शान्ति पवित्रता सबै कुरा थियो। अहिले छैन। त्यसैले अवश्य ड्रामा पूरा हुनुपर्छ। वृक्षको पनि आयु पूरा भएको छ। देवताहरूको पनि आयु ८४ जन्म पूरा भएको छ। ८४ लाख जन्म त हुन सक्दैन। इस्लामी, बौद्धी धर्मका यति वर्ष भए भने फेरि ८४ लाख जन्म कसरी हुन सक्छ? बाल, युवा र वृद्ध हुनमा समय लाग्छ। ८४ लाख जन्म हुने हो भने फेरि कल्प लम्बा-चौडा हुन जान्छ। यी माताले सम्झाउँछन्—तपाईंको परमपिता परमात्मासँग के सम्बन्ध छ? उहाँ त फादर रचयिता हुनुहुन्छ नि। पहिले ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई रच्नुहुन्छ फेरि ब्रह्माद्वारा मनुष्य सृष्टि रच्नुहुन्छ। यस्तो होइन, कुनै नयाँ दुनियाँ रच्नुहुन्छ। यदि यस्तो भए त मनुष्यले पतित-पावन आउनुहोस् भन्दैनथे। यस समय सारा दुनियाँ पतित छ, सबैले दुर्गति पाएका छन्। याद गरिरहन्छन् ओ गड फादर दया गर्नुहोस्। हामीलाई यी मायावी दुःखहरूबाट छुटाउनुहोस्। त्यसैले उहाँले कसरी दुःख दिनुहुन्छ। दुःख दिने अवश्य अर्कै छ। सत्ययुगमा जब एक धर्म थियो, त्यतिबेला अरू सबै धर्मका आत्माहरू निर्वाणधाममा थिए। अहिले त सबै आत्माहरू यहाँ छन्। त्यसैले फेरि अवश्य बाबाले आएर एक धर्मको स्थापना गर्नुपर्छ। ब्रह्माद्वारा स्थापना फेरि यिनै ब्रह्मा पछि गएर विष्णु बन्छन्। फेरि विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्कन्छन्। उनमा बसेर ज्ञान दिन्छु, जो फेरि देवता बन्छन्। राजयोग सिक्छन्। बाँकी दुनियाँले जो अनेक चित्र बनाएका छन्, ती सबै दन्त कथा हुन्। मुख्य कुरा हो गीता माताको भगवान् को हुनुहुन्छ? सम्झाउनु छ—परमपिता परमात्माले जन्म दिनुहुन्छ विष्णुलाई। ब्रह्मालाई पनि जन्म दिनुहुन्छ नि। उनी त देवता हुन् सत्ययुगका। ब्रह्मा कहाँका? अवश्य कलियुगका हुनुपर्छ। धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म अवश्य देवताहरूको नै हुनुपर्छ। जो श्रेष्ठाचारी थिए, अहिले भ्रष्टाचारी छन्। दुई युगमा सूर्यवंशी, चन्द्रवंशीको राज्य, ४ भाग छन्। लाखौं वर्षको कुरा होइन। भन्दछन्—क्राइस्टभन्दा ३ हजार वर्ष पहिले विश्व स्वर्ग थियो। यो सबै राम्रोसँग सम्झाउनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ—यी सबै एडाप्टेड बच्चाहरू हुन्। अब विनाश सामुन्ने खडा छ। भ्रष्टाचारी विश्वलाई कुनै मनुष्यले श्रेष्ठाचारी बनाउन सक्दैन।

२०७३ माघ ८ शनिबार २१-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाले समझाउनु भएको छ— जब देवताहरू वाम मार्गमा जान्छन्, फेरि यी संन्यासीहरूले पवित्रताको बलद्वारा विश्वलाई थमाउँछन्। अहिले त सबै पतित बनेका छन्। नदी त सागरबाट निस्कन्छन्, नदीलाई पतित-पावनी भनेर त्यसमा स्नान गर्छन्। नदी त सबैतिर छन्। नदी कसरी पतित-पावन हुन सक्छ ? पतित-पावन त एकै परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। यहाँ त ज्ञान गंगा चाहिन्छ, जसले मनुष्यलाई भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठाचारी बनाओस्, सहज राजयोगद्वारा। बाबा भन्नुहुन्छ— म सर्वशक्तिमान् हुँ, मसँग योग लगाउनाले नै सबै विकर्म विनाश हुन्छन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

**धारणाको लागि मुख्य सारः—**

- १) सबैभन्दा उच्च अधिकारी बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई यथार्थ पहिचान गरेर सम्मान गर्नु छ। उहाँको श्रीमतमा पूरा-पूरा चल्नुपर्छ।
- २) बाबाले ज्ञानको कलश माताहरूलाई दिनुभएको छ, उनीहरूलाई अगाडि राख्नु छ।

**वरदानः— सर्व शक्तिहरूलाई अर्डर अनुसार चलाउने शक्ति स्वरूप मास्टर रचयिता भव**

जो बच्चाहरू मास्टर सर्वशक्तिमान्‌को अथोरिटीद्वारा शक्तिहरूलाई अर्डर अनुसार चलाउँछन्। हर शक्ति रचनाको रूपमा मास्टर रचयिताको सामुन्ने आउँछन्। अर्डर गर्नासाथ हाजिर हुन्छन्। जो हजुर अर्थात् बाबाको हर कदमको श्रीमतमा हर समय “जी हाजिर” वा हर आज्ञामा “जी हाजिर” गर्छन्। यसरी जी हाजिर गर्नेहरूका अगाडि हर शक्तिले पनि जी हाजिर वा जी मास्टर हजुर गर्छ। यस्तो अर्डर अनुसार शक्तिलाई कार्यमा लगाउनेलाई नै मास्टर रचयिता भनिन्छ।

**स्लोगनः— सिम्पल बनेर अनेक आत्माहरूको लागि सैम्पल बन्नु— यो पनि धेरै ठूलो सेवा हो।**

### तपस्वी मूर्त बन

ज्वाला स्वरूप यादद्वारा पाप कटेश्वर वा पाप हरनी बन। तिग्रो याद यस्तो शक्तिशाली तपस्वी स्वरूप बन, जसबाट अनेक आत्माहरूको निर्बलता दूर होस्। यसको लागि हर सेकेन्ड, हर श्वास बाबा र तिमी कम्बाइन्ड होऊ। स्नेह र शक्ति दुवैरूप कम्बाइन्ड होस्।